

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. v právní věci

žalobkyně: **Podpora - podnikání s. r. o.**
sídlem Na Luhách 629/10b, 742 21 Kopřivnice
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským
sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2019, č. j. 35294/19/5300-21442-712243
ve věci přezkumu daně z přidané hodnoty

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 27. 8. 2019, č. j. 35294/19/5300-21442-712243, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského, sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 24. 10. 2019 domáhal zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 22. 6. 2018, dodatečnému platebnímu výměru, jímž byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2014 ve výši 823 176 Kč a stanoveno penále ve výši 164 635 Kč.
2. Žalobce připomněl, že v podaném daňovém přiznání k DPH za předmětné zdaňovací období nárokoval odpočet daně v souvislosti s pořízením zboží, tonerů do laserových tiskáren, od dodavatele PROMITECH GROUP s. r. o. (dále jen „PROMITECH“). V rámci daňové kontroly dospěl správce daně k závěru, že žalobce neprokázal přijetí deklarovaného zdanitelného plnění právě od společnosti PROMITECH. Žalobce dále uvedl, že správci daně poskytl v průběhu daňového řízení tvrzení a důkazní prostředky, mj. bezvadný daňový doklad č. 2014039 vystavený dodavatelem, výpis z bankovního účtu žalobce prokazující úhradu zboží na zveřejněný účet dodavatele, emailovou komunikaci se zástupce dodavatele M. P., dodací list č. C20140139 ze dne 26. 6. 2014 vystavený dodavatelem PROMITECH, opatření razítkem společnosti a nabídkový list. 2014039 vystavený deklarovaným dodavatelem. Nadto správce daně provedl další důkazní prostředky, mj. výslech svědků – M. K. a R. H., zaměstnanců společnosti GEBRÜDER, která pro žalobce vykonávala skladování a manipulaci se zbožím, dále výslech M. D., bývalé jednatelky žalobce, místní šetření u žalobce k ověření pravosti emailové komunikace s M.P., místní šetření ve společnosti GEBRÜDER, rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2016, sp. zn. 32 T 5/2016 a spisový materiál místně příslušného správce daně společnosti PROMITECH, zejména daňové přiznání za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2014. Těmito důkazními prostředky podle žalobce bylo uneseno jeho důkazní břemeno k prokázání všech podmínek pro nárok na odpočet daně. Žalobce objasnil a doložil, jak předmětný obchod probíhal, a to od obdržení nabídky ze strany dodavatele až po úhradu plnění ze strany odběratele. Obchodní spolupráce byla ve věci nabídnuta emailem od M. P. ze společnosti PROMITECH ze dne 17. 6. 2014, na kterou žalobce reagoval a poptal obecně zboží, které mu bylo nabídnuto emailem ze dne 19. 6. 2014; tuto nabídku žalobce akceptoval. Podle informací dodavatele mělo dojít k dodání zboží dne 26. 6. 2014, kdy bylo také do skladu společnosti GEBRÜDER dodáno. Téhož dne obdržel žalobce fakturu od dodavatele, na kterou provedl dne 30. 6. 2014 úhradu bezhotovostním převodem na registrovaný účet dodavatele. Dne 7. 7. 2014 nabídl žalobce nakoupené zboží svému odběrateli, společnosti ABC Data, nabídka byla akceptována, přičemž tento odběratel kontaktoval dne 11. 7. 2014 společnost GEBRÜDER, kde dne 14. 7. 2014 došlo k výdeji zboží ze skladu.
3. Správce daně vyhodnotil důkazní prostředky tak, že žalobce prokázal faktické uskutečnění deklarovaného plnění, avšak již neosvědčil přijetí plnění od deklarovaného dodavatele. Podle žalobce však správce daně a shodně tak žalovaný v napadeném rozhodnutí, hodnotil pouze některé vybrané důkazní prostředky a jiné opomenul.

4. Žalobce nesouhlasí s hodnocením emailové komunikace s M. P. ze strany správce daně; argumentaci, že nelze jednoznačně určit, kdo předmětné emaily psal, není racionální a ad absurdum rozšiřuje důkazní břemeno žalobce. Pokud správce daně hodlá zpochybnit emailovou komunikaci jako důkazní prostředek, stíhá ho k tomu důkazní břemeno podle § 92 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Logikou žalovaného by totiž vypovídací hodnotu neměl ani písemný dokument, na němž by podpisy osob nebyly úředně ověřeny. V rámci místního šetření přitom byla pravost emailové komunikace prokázána. Žalobci bylo vytýkáno, že neprokázal oprávnění M. P. jednat za dodavatele PROMITECH, a to přesto, že toto oprávnění vyplývalo z průběhu komunikace s touto osobou. Od M. P. dostal žalobce nabídku na dodávku tonerů, tyto tonery byly následně dle požadavku žalobce dodány, což správce daně ani nezpochybnil. Ke zboží, které bylo dodáno, obdrželi skladníci dodací list vydaný společností PROMITECH, na dodacím listu byl otisk razítka dodavatele. Od M. P. žalobce následně obdržel daňový doklad a úhradu zboží provedl žalobce na registrovaný účet společnosti PROMITECH. Žalobci byla v této souvislosti vytýkána také nedostatečná obezřetnost, ta však nemůže být důvodem pro odepření nároku na odpočet daně v případě neprokázání přijetí plnění od deklarovaného dodavatele. Žalobce přitom nemá povinnost ověřovat identitu osoby, s níž jedná.
5. Žalobce dále namítá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil důkazní prostředek prokazující bezhotovostní úhradu zboží na zveřejněný účet dodavatele v souvislosti s dodáním zboží; tento důkaz žalovaný hodnotil pouze sám o sobě, když uvedl, že „i když žalobce nějaké prostředky převedl na účet dodavatele, ještě to neprokazuje, že předmětné plnění přijal od deklarovaného dodavatele, když provedení platby je schopno prokázat pouze to, že byl uskutečněn finanční přesun od jednoho subjektu k druhému. Žalobce opět zdůraznil, že uhradil na zveřejněný účet částku, která zcela odpovídala ceně za plnění, které žalobci dodavatel poskytl, a to v příčinné i časové souvislosti s dodáním tohoto zboží a po obdržení daňového dokladu, jehož číslo žalobce uvedl jako variabilní symbol platby. V řízení nebylo zjištěno např., že by se jednalo o úhradu za jiné plnění, popř. že by dodavatel platbu vrátil z titulu bezdůvodného obohacení. Obdobně nelze souhlasit s vyhodnocením dodacího listu vystaveného dodavatelem, když žalovaný argumentuje, že tento obsahuje pouze razítko a neobsahuje podpis, není tak zřejmé, kdo je vystavitelem listiny. Razítko s názvem dodavatele podle žalovaného může vytvořit kdokoliv. I v tomto případě je argumentace žalovaného absurdní a nepodložená jako v případě hodnocení průkaznosti emailové komunikace. Takové vyhodnocení důkazního prostředku nemůže k pochybnostem o pravosti dodacího listu stačit; pravost je třeba zpochybnit kvalifikovaně.
6. Podle žalobce žalovaný nesprávně vyhodnotil výpovědi svědků M. K. a R. H., neboť výpovědi těchto svědků potvrdily, že dodání zboží proběhlo žalobcem popsáním způsobem.
7. Pokud se týče výpovědi svědkyně M. D., tuto vyhodnotil žalovaný jako neprokazující přijetí plnění od společnosti PROMITECH, když svědkyně uvedla, že neví nic o činnosti uvedené společnosti a že svědkyně fungovala jako nastrčený bílý kuň. Žalovaný však bez dalšího převzal výpověď svědkyně za svá skutková zjištění, což je v rozporu s daňovým řádem a tam zakotvenými pravidly dokazování. Správce daně ani žalovaný nevyhodnotili uvedenou výpověď z hlediska věrohodnosti. V daňovém spise je přitom založen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2016, sp. zn. 32 T 5/2016, kde je mj. uvedeno, že M. D. v období do 21. 5. 2014 jako jediná jednatelka společnosti PROMITECH a následně od 21. 5. 2014 jako osoba ovládající tuto společnost a fakticky za ni jednající v období od 3.

4. 2014 do 14. 7. 2014 uskutečňovala jménem společnosti PROMITECH zdanitelná plnění spočívající v dodání zboží tuzemským odběratelům, mj. žalobci. Tento rozsudek nebyl daňovými orgány nijak hodnocen. Přitom právě existence pravomocného odsouzení svědkyně zakládá silný důvod pro konstatování nevěrohodnosti celé výpovědi. Jestliže z citovaného rozsudku plyne, že svědkyně uskutečňovala za společnost PROMITECH zdanitelná plnění, a to mj. pro žalobce a přitom v daňovém řízení uvedla, že za společnost PROMITECH fakticky nejednal, jedná se o rozpor, který nebyl v řízení odstraněn.
8. Žalovaný podle žalobce nesprávně vyhodnotil také důkaz Smlouvou o převodu obchodního podílu z převodce M. D. na nabyvatele N. P. ze dne 21. 5. 2014; podle žalovaného tato smlouva sice svědčí o přítomnosti N. P. v ČR, avšak to nelze považovat za důkaz prokazující, že PROMITECH vykonala deklarovanou ekonomickou činnost na základě předmětného daňového dokladu. V řízení nebyl odstraněn další rozpor plynoucí z toho, že dle informací Ministerstva vnitra neměla N. P. v ČR povolen žádný druh pobytu. Správce daně bez dalšího z uvedené informace vyšel a použil jej pro odůvodnění svých pochybností. Podle žalobce však za situace, že se uvedená osoba v ČR prokazatelně nacházela, nelze při absenci povoleného pobytu stavět na uvedeném pochybnosti o přijetí plnění od deklarovaného dodavatele, když realizace dodávky zboží pro žalobce nebyla na povolení k pobytu jednatelky dodavatele nijak závislá.
9. Žalobce dále zdůraznil, že společnost PROMITECH v daňovém přiznání k DPH za 2. čtvrtletí roku 2014 přiznala uskutečnění zdanitelného plnění pro žalobce, přičemž z dodatečného platebního výměru vydaného vůči společnosti PROMITECH vyplývá, že správce daně uznal společnosti PROMITECH uskutečnění deklarovaného plnění a vyloučil pouze plnění přijatá. Správce daně ani žalovaný se nevypořádali s uvedeným podaným daňovým přiznáním společnosti PROMITECH.
10. Podle žalobce se nelze ztotožnit ani s výčtem pochybností ze strany správce daně ve vztahu k deklarovanému dodavateli. Realizace předmětného plnění se totiž týkala pouze zjištění ohledně nepovoleného pobytu jednatelky dodavatele a absence zápisu dodavatele v evidenci zaměstnanců; ostatní zjištění se týkají skutečností nastalých ex post po realizaci.
11. Další námitkou žalobce je nesprávné vyhodnocení otázky rozložení důkazního břemene, když žalobce unesl své prvotní důkazní břemeno předložením bezvadného účetnictví, k čemuž dále doložil řadu důkazních prostředků a doložil tak auditní stopu. Správce daně tak tížilo důkazní břemeno podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu k prokázání pochybností, tedy skutečností vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost a úplnost důkazních prostředků předložených žalobcem. Tomu podle žalobce správce daně nedostál. Povinnost prokázat pochybnosti nelze zaměňovat s povinností tyto pouze uvádět. Žalobce totiž nedoložil pouze daňový doklad, ale celou řadu vzájemně se doplňujících důkazů, které nebyly v řízení zpochybněny dalším dokazováním. Správce daně přitom požadoval prokazování dalších skutečností, namísto prokazování vlastních pochybností.
12. Pokud tedy chtěl správce daně žalobci nárok na odpočet odepřít, bylo jeho povinností prokázat, že se stal podvod a že o něm žalobce věděl nebo vědět mohl a měl. Právní posouzení věci žalovaným je nesprávné.
13. Žalobce dále namítl podle něj zásadní pochybení správce daně, které spočívalo v razantním přehodnocení skutkových zjištění bez adekvátního odůvodnění. Dne 3. 5. 2017 vydal správce daně první výsledek kontrolního zjištění, v němž dospěl k závěru, že žalobce neprokázal přijetí plnění od deklarovaného dodavatele. Následně dne 6. 12. 2017 vydal

správce daně druhý výsledek kontrolního zjištění, v němž dovodil, že žalobce *prokázal* splnění všech hmotněprávních podmínek pro přiznání uplatněného nároku na odpočet, avšak tento mu bude odepřen z důvodu účasti na podvodu. Následně dne 17. 4. 2018 vydal správce daně třetí výsledek kontrolního zjištění, kdy se vrátil ke svému původnímu hodnocení, a sice že žalobce přijetí plnění od deklarovaného dodavatele neprokázal. Podle žalobce je tento postup účelový a vypovídá o nepřesvědčivosti odůvodnění jeho rozhodnutí; ve spise se nenachází písemnost, která by postup správce daně objasnila. Ve věci nedošlo jen ke změně právního názoru, nýbrž změna se týkala již samotných skutkových zjištění, když však v mezidobí k žádné změně důkazních prostředků nedošlo.

14. Závěrem žalobce namítl opomenuté důkazní prostředky ze strany žalovaného, a to připojení trestního spisu z řízení ve věci M. D., prověření bankovních účtů společnosti PROMITECH, svědeckou výpověď M. P. a svědeckou výpověď N. P.
15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K unesení důkazního břemene žalobcem poukázal na výzvu k prokázání skutečností správce daně ze dne 19. 9. 2016, ve které správce daně sdělil žalobci vzniklé pochybnosti, že k přijetí zdanitelného plnění došlo tak, jak je žalobcem deklarováno v daňovém dokladu. Tyto pochybnosti vyplývaly zejména z faktu, že deklarovaný dodavatel žalobce nemá v obchodním rejstříku zapsanou adresu skutečného sídla, jednatelem je osoba s cizí státní příslušností, která na území ČR neměla a nemá povolený pobyt a dále nebylo zjištěno, že společnost PROMITECH disponovala skladovacími prostory nebo provozovnou. Společnost PROMITECH nereagovala na výzvu k předložení písemností v souvislosti s deklarovaným plněním, dle místně příslušného správce daně se jedná o nekontaktní společnost. Správce daně tak měl důvodné pochybnosti o tom, zda deklarovaný dodavatel vůbec podniká, když společnost ani nepotvrdila dodání zboží žalobci. Podle žalovaného tak prostřednictvím uvedené výzvy došlo k přenosu důkazního břemene na žalobce. Dále podle žalovaného neprokazují dodání plnění deklarovaným dodavatelem ani výpisy z bankovních účtů žalobce. Pokud žalobce předložil emailovou s M.P., pak z této nelze určit, zda email podepsala skutečně tvrzená osoba, když email není opatřen zaručeným elektronickým podpisem. Navíc podle žalovaného je email zasílán z veřejné domény gmail, jejíž založení je zdarma a dostupné pro kohokoli.
16. Žalovaný dále připomněl správcem daně provedené svědecké výpovědi M. K., zaměstnankyně společnosti GEBRÜDER, která potvrdila, že tato společnost pro žalobce vykonávala skladování a manipulaci se zbožím, přičemž potvrdila, že s jednatelem žalobce jednala emailem a telefonicky, u zboží byla provedena vizuální kontrola. Podle žalovaného však tato svědecká výpověď neprokazuje dodání zboží deklarovaným dodavatelem. Uvedené dále nepotvrzuje ani výsledek dalšího zaměstnance společnosti GEBRÜDER, R. H.
17. Žalovaný také zdůraznil správcem daně provedenou svědeckou výpověď svědkyně M. D., bývalé jednatelky společnosti PROMITECH, která vypověděla, že ve společnosti fungovala jako bílý kůň, kdy o fungování společnosti neví nic.
18. Pokud se jedná o žalobcem předložený dodací list, který byl správcem daně dohledán totožný také u svědkyně K., tento žalovaný vyhodnotil jako nezpůsobilý prokázat přijetí plnění od deklarovaného dodavatele, neboť dodací list sice obsahuje razítko společnosti PROMITECH, ale již neobsahuje žádný podpis. Dále, k žalobcem předloženému

nabídkovému listu, žalovaný zdůraznil, že tento neobsahuje žádné skutečnosti ve vztahu k dodavateli, není zřejmé, kdo jej vystavil a zaslal žalobci.

19. K opomenutým důkazním prostředkům žalovaný uvedl, že jejich provedení by bylo nadbytečné, neboť není podstatné, zda společnost PROMITECH vykonávala či nikoliv ekonomickou činnost, ale zda žalobce prokázal přijetí plnění od deklarovaného dodavatele.

Zjištění z obsahu správních spisů

20. Ze správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že správce daně zahájil dne 9. 9. 2015 u žalobce daňovou kontrolu na DPH mj. za červenec 2014. Ve vztahu k tomuto zdaňovacímu období vyzval správce daně dne 19. 9. 2016 žalobce k prokázání přijetí zdanitelného plnění ve věci nákupu tonerů od společnosti PROMITECH. V odůvodnění výzvy správce daně uvedl, že zjistil skutečnosti nasvědčující tomu, že deklarované plnění neuskutečnil plátcé a dodavatel zboží uvedený na daňovém dokladu; zjistil totiž, že zapsaná jednatelka N. P. nemá na území ČR povolen žádný druh pobytu, společnost PROMITECH byla dne 24. 9. 20151 zrušena s likvidací, když bylo zjištěno, že společnost nemá v obchodním rejstříku zapsanou adresu skutečného sídla. Správce daně dále vyzval společnost PROMITECH k doložení písemností souvisejících s uskutečněným plněním dle daňového dokladu č. 2014039 pro žalobce, na kterou uvedená společnost však nereagovala. Společnost také není vedena v evidenci zaměstnavatelů, není a nebyla registrována k dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, od 11. 4. 2016 je společnost nespolehlivým plátcem. Nelze dále identifikovat osobu jménem M. P., se kterým měl žalobce za společnost PROMITECH jednat, nelze prokázat oprávnění této osoby za tuto společnost jednat.
21. Po uskutečněné daňové kontrole vydal správce daně dne 22. 6. 2018 dodatečný platební výměr, přičemž k odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci krajský soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
23. Podle krajského soudu je projednávané věci zcela podstatné posouzení námitky (ne)unesení důkazního břemene žalobcem, potažmo správcem daně. Krajský soud zcela přisvědčuje žalovanému v tom, že na věc je třeba aplikovat judikaturu správních soudů, kterou žalovaný zdůraznil zejména v bodech [9] - [17] napadeného rozhodnutí, nicméně má soud za to, že žalovaný věc právě optikou závěrů uvedené judikatury nesprávně posoudil.
24. Předně je třeba k otázce tzv. přenosu důkazního břemene připomenout, že splní-li žalobce své primární důkazní břemeno, má správce daně ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu důkazní břemeno o *skutečnostech vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků*. V projednávané věci to pro správce daně znamená, že jej tíží důkazní břemeno o pochybnostech týkajících se dodání předmětného plnění deklarovaným dodavatelem. Tyto pochybnosti přitom musí být natolik vážné a důvodné, že žalobcem předložené důkazy učiní nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné; je na správcu daně, aby přesně specifikoval konkrétní skutečnosti, které jej k závěru o natolik vážných a důvodných pochybách vedou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs

24/2007-119). Krajský soud má za to, že pochybnosti, které byly správcem daně ve výzvě k prokázání skutečností ze dne 19. 9. 2016 vyjeveny, nebyly s to vést k přenosu důkazního břemene ohledně dodání plnění deklarovaným dodavatelem na žalobce, neboť i kdyby soud měl za to, že tyto pochybnosti správce daně prokázal, nelze je hodnotit jako natolik vážné a důvodné, aby žalobcem předložené důkazy učinily nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné.

25. Pokud totiž žalobce předložil bezvadný daňový doklad, nabídkový list, objednávku, dodací list a potvrzení o úhradě zboží dodavateli na jeho zveřejněný účet, nemohou být oproti tomu zásadními pochybnostmi to, že deklarovaný dodavatel žalobce nemá v obchodním rejstříku zapsanou adresu skutečného sídla, že jednatelem je osoba s cizí státní příslušností, která na území ČR neměla a nemá povolený pobyt a že dodavatel (společnost PROMITECH) nereagovala na výzvu správce daně k předložení písemností v souvislosti s deklarovaným plněním. Tyto skutečnosti totiž nic nevypovídají o tom, zda společnost PROMITECH skutečně dodala žalobci deklarované zboží.
26. Avšak ani následně zjištěné skutečnosti, které vyplynuly z dokazování v rámci daňového řízení, nemohou podle krajského soudu vést k závěru, že žalobce neprokázal přijetí plnění od deklarovaného dodavatele.
27. Naopak, je zapotřebí zdůraznit, že provedené důkazní prostředky vyznívají zcela ve prospěch žalobce. Vyplyvá z nich totiž zejména, že žalobcem objednané zboží bylo v žalobcem tvrzeném rozsahu v tvrzené době dodáno do skladů společnosti GEBRÜDER, která pro žalobce vykonávala skladování a manipulaci se zbožím. Společnost GEBRÜDER přitom s žalobcem komunikovala také emailem, případně telefonicky. Žalobce následně za zboží, které odpovídalo jeho objednávce, uhradil dodavateli jeho cenu v souladu s daňovým dokladem na *zveřejněný* účet dodavatele. Stranou nelze ponechat ani skutečnost, že u zboží byla provedena vizuální kontrola.
28. Za této situace je třeba přisvědčit žalobci, že žalovaný nehodnotil provedené důkazy a z nich zjištěné skutečnosti ve vzájemné souvislosti, ale selektivně. Žalobce podle krajského soudu skutečně prokázal tzv. auditní stopu.
29. Při hodnocení všech zjištěných skutečností nutno uvést, že jestliže žalovaný poukazuje na to, že na dodacím listu absentoval podpis osoby jej vystavující, nelze z uvedeného dovodit, že by takový dodací list s razítkem dodavatele neprokazoval dodání zboží deklarovaným dodavatelem. Shodně tak nelze aprobovat úvahy žalovaného o tom, že nebylo prokázáno, že žalobce jednal s deklarovaným dodavatelem, když obchodní transakce proběhla emailem s osobou jménem M. P., když podle žalovaného není prokázáno, že žalobce jednal právě s touto osobou; v této souvislosti žalovaný zdůraznil také skutečnost, že nabídka od dodavatele byla zaslána z veřejné domény gmail, *jejíž založení je zdarma a dostupné pro kohokoli*. V souhrnu všech zjištěných skutečností se totiž uvedené jeví jako irelevantní, neboť i kdyby nebylo prokázáno, s kým konkrétně žalobce ze strany deklarovaného dodavatele jednal, nepostačí to ve výsledku k závěru o neprokázání přijetí plnění od deklarovaného dodavatele. Při zjišťování toho, zda předmětné zboží dodal skutečně dodavatel deklarovaný na daňovém dokladu, není vždy nezbytné nejen identifikovat konkrétní osobu jednající za dodavatele, ale ani to, zda uvedená osoba je oprávněna za dodavatele jednat či nikoli; podstatné je totiž pouze to, zda zboží dodal deklarovaný dodavatel. Nedostatek identifikace osoby jednající za dodavatele sice může být indikátorem určité nestandardnosti, ale existují – li v souhrnu důkazy prokazující dodání zboží tímto

dodavatelem, je taková skutečnost z pohledu uplatněného nároku na odpočet irelevantní. K jinému vyhodnocení této skutečnosti by mohlo dojít, pokud by nárok na odpočet nebyl uznán z důvodu zapojení žalobce v podvodném řetězci; na tom ale argumentace žalovaného postavena není.

30. Konečně, za nesprávné považuje v souladu s žalobními námitkami soud také úvahy žalovaného vycházející z výpovědi bývalé jednatelky dodavatele M. D., která měla být dle vlastních slov tzv. bílým koněm. Jednak, žalovaný, jak zcela důvodně namítá žalobce, převzal výpověď svědka za svůj skutkový závěr, aniž by tento závěr byl čímkoli dalším odůvodněn a jednak, ani skutečnost, že by uvedená svědkyně vystupovala v roli tzv. bílého koně, ještě nevylučuje výkon ekonomické činnosti společnosti PROMITECH a dodání předmětného zboží touto společností žalobci. Krajský soud zdůrazňuje, že žalovanému nic nebránilo prokázat pochybnosti vyplývající z uvedené skutečnosti (tedy z postavení svědkyně D. ve společnosti dodavatele), nicméně je zřejmé, že žalovaný na uvedené rezignoval.
31. Za nepřezkoumatelnou považuje soud úvahu žalovaného ve vztahu k opomenutým důkazním prostředkům, že jejich provedení by bylo nadbytečné, neboť není podstatné, zda společnost PROMITECH vykonávala či nikoliv ekonomickou činnost, ale zda žalobce prokázal přijetí plnění od deklarovaného dodavatele (viz bod [43] napadeného rozhodnutí). Výkon ekonomické činnosti společnosti PROMITECH je totiž zřetelným znakem vedoucím při hodnocení všech zjištěných skutečností k závěru o dodání zboží žalobci deklarovaným dodavatelem.
32. Krajský soud považuje za podstatné také to, že, jak vyplývá z obsahu spisu, společnost PROMITECH v daňovém přiznání k DPH za 2. čtvrtletí roku 2014, tedy za čtvrtletí předcházející zkoumanému období, přiznala uskutečnění zdanitelného plnění pro žalobce, přičemž z dodatečného platebního výměru vydaného vůči společnosti PROMITECH vyplývá, že správce daně uznal společnosti PROMITECH uskutečnění deklarovaného plnění a vyloučil pouze plnění přijatá. Jedná se opět o indicii svědčící ve prospěch žalobce.
33. Za nepřijatelný považuje krajský soud také postup žalovaného, který na jedné straně vyhodnotil jako standardní emailovou komunikaci žalobce se společností GEBRÜDER a na straně druhé jako nestandardní tutéž komunikaci se svým dodavatelem, ačkoli jediným rozdílem byla skutečnost, že nebyla prokázána „existence“ osoby vystupující za dodavatele. Krajský soud znovu opakuje, že v souhrnu všech zjištěných skutečností nemohou pochybnosti finančních orgánů v projednávané věci obstát a nemohou vést k závěru o přenesení důkazního břemene na žalobce, potažmo o neunesení důkazního břemene žalobcem.
34. Krajský soud tedy uzavírá, že na rozdíl od žalovaného má za to, že žalobce v řízení unesl své důkazní břemeno o přijetí zdanitelného plnění deklarovaným dodavatelem. Za této situace se tudíž jeví soudu také jako nadbytečné neprovedené (opomenuté) důkazy navržené žalobcem, avšak proto, že s ohledem na závěry soudu jich již pro unesení důkazního břemene žalobcem nebylo potřeba.
35. S ohledem na uvedené závěry se krajský soud pro nadbytečnost již nezabýval dalšími vznesenými žalobními body.

Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud tedy při závěru o důvodnosti žaloby napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek včetně poplatku za úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku		4 000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
⌋)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:		
1)	příprava a převzetí věci		
2)	podání žaloby	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
3)	replika k vyjádření žalovaného	vyhl. č. 177/1996 Sb.	9 300 Kč
⌋)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ⌋)	§ 13 odst. 4
vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku)

16 342 Kč.

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

[Zadejte text.]

Ostrava 12. listopadu 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu